

Agència
per a la Qualitat
del Sistema Universitari
de **Catalunya**

MARC PER A LA VERIFICACIÓ, EL SEGUIMENT, LA MODIFICACIÓ I L'ACREDITACIÓ DE LES TITULACIONS UNIVERSITÀRIES

Document aprovat pel Consell de Govern d'AQU Catalunya del 18 de juliol de 2016

© **Agència per a la Qualitat del Sistema
Universitari de Catalunya**

C. dels Vergós, 36-42
08017 Barcelona

Segona edició: setembre de 2016

Els continguts d'aquesta obra estan subjectes a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autor i no se'n faci un ús comercial. La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/legalcode.ca>

SUMARI

1. Presentació	5
2. Introducció	5
3. La clau del nou Marc VSMA: referents o clústers per al disseny dels programes	7
4. El procés de verificació	8
4.1. Verificació: via 1	9
4.2. Verificació: via 2	10
5. El procés de seguiment	11
6. El procés de modificació	11
7. El procés d'acreditació	12
7.1. Acreditació: via 1	12
7.2. Acreditació: via 2	13
7.3. Acreditació institucional: via 3	14

1. PRESENTACIÓ

L'adhesió del sistema universitari de Catalunya (SUC) a l'Espai europeu d'educació superior (EEES) comporta diversos compromisos, un dels quals és l'aplicació d'un sistema consistent, intern i extern, d'assegurament de la qualitat de l'oferta formativa d'ensenyament superior. Aquest sistema es basa en els ESG (Estàndards i directrius per a l'assegurament de la qualitat en l'Espai europeu d'educació superior),¹ revisats pels ministres europeus responsables de l'ensenyament superior el maig del 2015.

D'acord amb aquest context europeu i la normativa vigent actualment, AQU Catalunya ha estat aplicant fins ara el Marc VSMA² (aprovat pel Consell de Direcció el juliol del 2010), de verificació de noves propostes d'ensenyament, de seguiment del seu desplegament, d'avaluació de les modificacions que puguin experimentar i d'acreditació cíclica dels ensenyaments.

Aquest document que esteu llegint va adreçat a formular una proposta de nou Marc VSMA, de manera que guanyi en utilitat i pugui ser compatible amb el nou entorn normatiu, en especial amb la darrera versió dels ESG.

2. INTRODUCCIÓ

L'accés a l'EEES ha comportat una transformació dels ensenyaments universitaris. La necessitat d'adaptar-se a l'estructura de qualificacions i ensenyaments pròpia de l'EEES ha estat motor de canvi. Tanmateix, aquest canvi, que ha facilitat un grau més gran d'autonomia universitària en el disseny de programes, ha gestat alhora dinàmiques no suficientment previstes.

Una d'aquestes dinàmiques inesperades s'observa en el ritme notable d'aparició i cancel·lació d'ensenyaments universitaris. Això implica que, a diferència del que ha passat històricament, ara es produeix una reducció significativa del cicle de vida dels ensenyaments que les universitats ofereixen. Diversos són els factors que expliquen l'aparició constant de nous ensenyaments o la modificació i/o substitució dels existents per noves propostes:

- L'augment de l'autonomia universitària, amb la corresponent llibertat per dissenyar nous ensenyaments.
- L'increment de la competència entre universitats, que incentiva diferents estratègies de captació i retenció d'estudiants.
- L'existència d'un mercat amb una demanda propera limitada, en el sentit que propostes altament especialitzades veuen exhaurida la capacitat de captació de nous estudiants en molt poc temps.
- La cancel·lació de programes amb poques expectatives de superar l'acreditació i la seva reparació en el mercat en forma de programes nous.

¹ <<http://www.aqu.cat/aqu/actualitat/noticies/22620601.html>>.

² <<http://www.aqu.cat/universitats/mvsm/index.html>>.

- L'existència d'un context altament influenciat per un desenvolupament tecnològic i de creació de coneixement accelerat, que demana una actualització i una adaptació constants de l'oferta formativa a noves demandes professionals.

En aquest escenari es confirma que l'actual Marc VSMA s'ha d'actualitzar, per respondre millor a les necessitats de garantia de la qualitat d'uns ensenyaments universitaris amb un dinamisme com el descrit.

El Marc VSMA vigent esperava trobar ensenyaments més estables en el temps, de forma que experimentessin poques modificacions al llarg de la seva vida útil i que, per tant, sobrevisquessin a diversos cicles d'acreditació. Així, la legislació estatal actual, en certa manera, penalitza la modificació amb un cert cost burocràtic. Es podria imaginar que la normativa estatal actual es va dissenyar per evitar la degradació de la qualitat de les propostes d'ensenyaments verificats per la via de la introducció de modificacions a posteriori. En canvi, actualment, en el SUC aquesta expectativa de poca modificació no sembla del tot confirmada; i probablement és positiu que sigui així, atès que pot ser un indicador de dinamisme del sistema i de voluntat de millora.

D'altra banda, l'acreditació és una inversió que espera generar un seguit de beneficis, un dels quals és prestigiar ofertes docents en vigor. En el moment en què aquestes ofertes canvien freqüentment o deixen de prestar-se, cal preguntar-se de quina manera s'ordena aquesta inversió.

Quatre són els elements principals en què pivota el nou Marc VSMA:

- **Certificació dels sistemes de garantia de la qualitat.** El desenvolupament d'un sistema de certificació dels sistemes de garantia de la qualitat que estan desplegant els centres docents ha d'esdevenir la pedra angular que permeti agilitzar els procediments associats al Marc VSMA. D'aquesta manera, s'ha d'anar avançant cap a l'avaluació a escala institucional, d'acord amb la línia de treball present en l'àmbit internacional. L'aspiració és que les universitats del SUC entrin en la categoria d'universitats autoacreditades.
- **Millores en la gestió documental associada als processos.** D'acord amb la pràctica d'altres administracions, el nou Marc VSMA vol aprofitar la disponibilitat dels sistemes d'informació actuals per generar automàticament els informes necessaris per a l'avaluació. D'aquesta manera, els agents participants, com ara la universitat o els experts, podran elaborar la seva planificació (reflexió, millores, etc.) a partir de la validació o la confirmació dels indicadors inclosos en aquests informes sense necessitat de confeccionar-los ells mateixos.
- **Focalització en l'acreditació.** Sens dubte, un nou model del Marc VSMA ha de reforçar el paper de l'acreditació, el procés que més valor afegit dóna a les universitats i que, d'altra banda, en l'àmbit internacional esdevé una de les tasques principals que ha de desenvolupar una agència que vetlla per la qualitat universitària.
- **Ús de referents que facilitin el disseny de nous programes (clústers).** Actualment hi ha referents per disciplines que, a escala nacional i internacional, aporten informació rellevant sobre els objectius de formació que s'esperen dels ensenyaments universitaris vinculats a un mateix clúster. L'alta disparitat d'ensenyaments complica la utilització de

referents, però el seu ús pot justament reconduir el mapa actual cap a una configuració que faciliti el disseny i la ubicació dels ensenyaments universitaris en un marc de qualificacions clar i conegut pels usuaris.

3. LA CLAU DEL NOU MARC VSMA: REFERENTS O CLÚSTERS PER AL DISSENY DELS PROGRAMES

Des de l'establiment del Marc VSMA, l'anàlisi de l'adequació dels objectius educatius per als nous programes s'ha fet amb el concurs d'experts, però amb un ús de referents disciplinaris no prou formalitzat, llevat dels ensenyaments amb directrius fixades prèviament. Aquesta situació, malgrat que s'ha treballat per minimitzar-la, és font de possibles divergències entre la visió de l'equip que dissenya el programa i la que té la comissió avaluadora quan els seus referents no coincideixen. És una situació que representa una dificultat dins del Marc VSMA i demana un treball per determinar aquests referents, que facilitin el disseny de cada nova oferta formativa que es presenti a la verificació. Això permetrà, a més, avançar cap a una millora de la consistència del mapa d'ensenyaments.

Per aquesta raó, dels elements anteriors en què s'ha de fonamentar el nou Marc VSMA, el més innovador per al SUC és la utilització de referents per al disseny dels programes o "clústers" de programes. Aquest és un plantejament que s'alinea amb un model que s'està desenvolupant en altres països europeus.

No és voluntat ni objectiu d'AQU Catalunya ordenar el sistema d'ensenyaments, que de fet s'ha d'adequar al que estableix l'EEES. Ara bé, disposar d'un sistema estable de clústers d'ensenyaments podria millorar el disseny de nous programes de formació i el seu redisseny, tot reduint els processos d'avaluació actuals associats a la modificació. Fins i tot hauria d'ajudar a la transició dels programes cap a noves estructures, com per exemple els graus de tres anys, sense carregar costos excessius.

Així, el model d'assegurament de la qualitat que es presenta i que funciona a Europa per a l'ensenyament superior es basa en el concepte *fitness for purpose*, que vol dir que s'observa de quina manera s'assoleixen uns determinats requeriments de qualitat prèviament establerts, generalment per part dels proveïdors del servei. Es tracta d'un entorn on les institucions disposen d'àmplia autonomia per dissenyar programes de formació, sobre els quals tenen la màxima responsabilitat, atès que no existeix la denominació de "títol oficial" que inclou l'ordenament legal estatal.

La novetat per al SUC, tanmateix, rau a posar l'accent en la identificació de referents o de clústers que facilitin el disseny i l'avaluació dels ensenyaments. D'aquesta manera, els processos de verificació o validació *ex ante*, com a Europa, es podran dur a terme, generalment, per part de les mateixes universitats i mitjançant consultes externes amb experts.

Evidentment, hi pot haver la possibilitat que un programa no vulgui adherir-se a un clúster estable. La idea de connectar un programa amb un clúster estable ha de facilitar:

- El seu procés d'assegurament de la qualitat.
- La seva identificació per part d'estudiants potencials i d'ocupadors.

- La possibilitat de modificar el programa sense necessitat de processos complexos de garantia externa de la qualitat.

Cada clúster o referent haurà d'identificar clarament, i com a mínim, els títols que s'hi poden adscriure, les competències clau que li són pròpies i els resultats d'aprenentatge esperats. Aquests resultats s'hauran de definir mitjançant comissions de treball que incorporin una visió sistèmica i el consens necessari. Per desenvolupar aquesta tasca de definició dels clústers, es disposa de referents internacionals,³ però també de l'experiència i la informació obtingudes fins ara dels programes de grau i màster a Catalunya. Serà la Comissió d'Avaluació Institucional i de Programes (CAIP) la que n'aprovarà cada proposta, que, d'altra banda, serà dinàmica.

A curt termini caldrà que AQU Catalunya desenvolupi els clústers, que aprovarà la CAIP. A partir d'aquí, i a mitjà termini, l'Agència haurà d'articular una avaluació periòdica dels clústers, amb la inclusió d'avaluadors internacionals, tenint present dos aspectes fonamentals:

- Descripció: adequació, qualitat i vigència dels referents emprats en relació amb l'entorn internacional.
- Consistència dels programes que hi pertanyen: nombre, tipus de programes que hi són inclosos i evolució dels seus indicadors bàsics. L'anàlisi ha de permetre identificar les característiques que caldrà analitzar amb més detall durant les visites d'acreditació del títol concret.

D'aquesta manera, els processos que s'inclouen en el Marc VSMA (verificació, seguiment, modificació i acreditació) s'adaptaran al que es descriu als apartats següents.

4. EL PROCÉS DE VERIFICACIÓ

El Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, estableix l'ordenament dels ensenyaments universitaris oficials. Seguint els principis de la LOMLOU, aquest Reial decret amplia l'autonomia universitària, ja que són les mateixes universitats les que han de crear i proposar, d'acord amb les regles establertes, els ensenyaments i títols a impartir i expedir, sense estar subjectes a l'existència d'un catàleg previ establert com fins aleshores era obligat.

Totes les propostes de nous títols presentades a verificació han d'haver estat aprovades per la universitat, d'acord amb el procediment que especifiquin els seus estatuts, però també d'acord amb les especificacions del seu sistema de garantia interna de la qualitat (SGIQ), que ha de facilitar que la informació inclosa a la proposta sobre programació del títol, personal acadèmic, infraestructures i indicadors pugui ser avalada per la mateixa universitat amb evidències. Aquestes propostes han de contenir la informació necessària per garantir una avaluació externa que pugui demostrar la seva qualitat en els continguts del pla de formació i en l'organització.

³ A tall d'exemple, hi ha el treball fet per la QAA (<<http://www.qaa.ac.uk/assuring-standards-and-quality/the-quality-code/subject-benchmark-statements>>), els estàndards globals de la World Federation for Medical Education, o els EUR-ACE® Framework Standards and Guidelines de l'ENAAE.

L'esforç d'explicitar la informació relativa a aquests dos aspectes, pla de formació i organització, és important, ja que anticipa la informació pública que s'ha de posar a l'abast dels estudiants.

Per a la verificació de les propostes de títols oficials que facin les universitats catalanes, AQU Catalunya constitueix les comissions específiques d'àmbit (CEA), que depenen de la CAIP, formades per acadèmics de prestigi reconegut, experts en l'EEES, professionals i estudiants.

Aquestes comissions emetran un informe que enviaran a les universitats, i s'habilitarà un període de diàleg entre la comissió i la universitat que permeti la millora de la proposta. Un cop tingudes en consideració les al·legacions de les universitats, les CEA emetran l'informe definitiu que s'enviarà al Consejo de Universidades.

L'informe de verificació podrà ser:

- favorable o
- desfavorable.

La valoració desfavorable d'una proposta estarà estretament relacionada, entre d'altres, amb:

- La no-adequació de la proposta al marc de qualificacions establert (nombre de crèdits, adequació als descriptors de grau i màster, accés dels estudiants al programa).
- La inconsistència dels objectius de formació proposats per l'ensenyament.
- La inconsistència entre els objectius de formació i l'estructura de matèries proposada.
- La no-adequació del perfil o la mancança de professorat.
- La manca dels recursos necessaris per dur a terme la titulació.

Aquests informes de verificació podran incloure aspectes de millora, que s'hauran d'incorporar als informes de seguiment que posteriorment realitzi la universitat per a aquell títol en concret.

En tot cas, el procés de verificació demana sempre que sigui la universitat la instància que garanteixi que els programes oferts són conformes al marc legal en vigor.

Per tal d'elaborar l'informe de verificació, el procés preveu les dues vies independents següents, tot i que el Marc resti obert a una tercera via, una vegada la legislació ho permeti, que doni més autonomia en el procés de verificació de noves titulacions.

4.1. Verificació: via 1

La CEA en què s'adscriu el títol serà la que, a partir dels informes dels experts externs per a cada títol en concret, elaborarà l'informe de verificació de cada títol.

Si el nombre de propostes per mitjà d'aquesta via es redueix considerablement, i sempre que la proposta presenti dubtes substancials, serà possible portar a terme un procés d'entrevistes en profunditat amb els responsables de cadascuna de les propostes. En paral·lel, progressivament, es podrà disposar d'un equip d'experts cada vegada més proper al títol avaluat.

Aquesta via és la utilitzada fins ara a AQU Catalunya, tot i que a la llarga haurà de tenir caràcter excepcional i centrar-se només en aquells títols més singulars.

4.2. Verificació: via 2

Si en la versió anterior del Marc VSMA es promovia la idea que, com a contraprestació a l'augment de l'autonomia universitària, es requeria que les propostes de nous ensenyaments s'haguessin sotmetre a un procés extern d'avaluació *ex ante* per part d'AQU Catalunya, en aquesta nova versió del Marc s'avança un pas més i s'incentiva el concepte de confiança mútua entre institucions. Això ha de permetre millorar l'eficiència i l'efectivitat dels processos de garantia de la qualitat.

Aquest concepte de confiança mútua ha de facilitar:

- a) La simplificació de la informació necessària per tal de desplegar els processos de verificació de propostes de nous estudis, de manera que hi hagi una confluència natural entre la documentació necessària per a la garantia de la qualitat i la informació que rep l'estudiant sobre els programes de formació abans i després de matricular-se.
- b) La conveniència que una part important de l'avaluació externa de les propostes de nous ensenyaments que formulin les universitats pugui ser gestionada directament per la mateixa universitat, tenint en compte un seguit de directrius per a l'avaluació externa. Aquestes bones pràctiques hauran d'incloure l'existència d'un procés formal, establert per la universitat, per a l'aprovació institucional de qualsevol programa de formació que es presenti a la verificació, el qual haurà de generar un document a la disposició d'AQU Catalunya que informi sobre com és aquesta aprovació institucional, que ha d'estar recollida tant en la seva normativa interna com en el seu SGIQ.

Per tal d'implementar aquests principis, serà la CAIP la que, a petició de la universitat, i un cop vista la posició de cada proposta dins del corresponent clúster, aprovarà la utilització de la segona via. Per tal de prendre aquesta decisió, haurà de disposar únicament de la informació següent:

- La denominació que adoptarà el programa presentat.
- El clúster o referent al qual s'adscriu.
- La seva càrrega en ECTS i cursos.
- El centre responsable de la proposta.
- La recomanació del rector per tal que la universitat directament pugui gestionar, si escau, la seva avaluació.

Si la CAIP ho desaconsella, la verificació es gestionarà seguint la via 1, tal com es porta a terme fins ara.

Aquesta segona via a la llarga haurà de ser majoritària, de manera que inclogui tots aquells títols que més fàcilment es poden adscriure als clústers aprovats. Com a norma general, aquesta via s'aplicarà a tots els centres que tenen el SGIQ certificat i, com a mínim, el 50% dels seus títols acreditats. En aquest cas, serà la universitat la que, en el seu procés formal d'aprovació interna de la proposta d'un nou ensenyament, haurà d'incloure una consulta a experts externs (preferentment internacionals), que emetran una opinió sobre la consistència i la qualitat de la proposta en qüestió, conforme a l'adopció total dels requeriments del clúster corresponent. Aquesta opinió tindrà en consideració:

- referents externs consultats,

- participació d'agents interns en el disseny del programa,
- punts forts que presenta la proposta i
- oportunitats de millora.

AQU Catalunya elaborarà una guia sobre aquesta qüestió.

Aquesta opinió, juntament amb el document formal d'aprovació de la universitat, serà adoptada per la CAIP com a principal evidència per a la verificació del títol concret. Finalment, serà directament la CAIP la que emetrà un informe de verificació i adscriurà cada títol a un dels clústers aprovats.

5. EL PROCÉS DE SEGUIMENT

El Reial decret 1393/2007 estableix que les agències d'avaluació de la qualitat han de fer un "seguiment dels títols registrats, basant-se en la informació pública disponible, fins al moment en què s'hagin de sotmetre a l'avaluació per renovar-ne l'acreditació". Més enllà del que fixa la norma, el seguiment de les titulacions oficials ha de permetre a la universitat l'avaluació del desenvolupament dels seus títols prenent com a evidència, entre d'altres, els resultats acadèmics i la resta d'indicadors necessaris (inserció laboral, disponibilitat de recursos, satisfacció d'estudiants, professorat i ocupadors, etc.) per fer el diagnòstic de la realitat i per elaborar propostes d'accions de millora que serveixin per corregir les desviacions observades entre el disseny del títol i el seu desenvolupament ordinari.

Així doncs, cada universitat ha de portar a terme el seu propi sistema de seguiment de cada programa, considerant les directrius d'AQU Catalunya i tal com indica el seu SGIQ, principal evidència per a l'acreditació posterior del programa.

A més, en els informes de verificació i acreditació, AQU Catalunya pot establir la necessitat de fer arribar aquests informes de seguiment a l'Agència amb la periodicitat que consideri oportuna, per tal de fer el seguiment dels títols que puguin presentar diferents problemàtiques.

En paral·lel, AQU Catalunya articularà un sistema d'informes automàtics amb informació quantitativa, que facilitarà que les universitats puguin seguir anualment la qualitat dels seus programes verificats, mentre no arribi el moment de l'acreditació. Aquests reports hauran d'acabar substituint la part quantitativa dels informes de seguiment actuals.

Aquest sistema incorporarà una bateria de senyals —que caldrà que AQU Catalunya dissenyi en funció probablement de cada àmbit, o fins i tot de cada clúster— que avisarà la universitat en cas d'existir alguna possible debilitat en algun programa. Quan aquestes debilitats es mantinguin reiteradament, l'acreditació farà una atenció especial a aquestes situacions.

6. EL PROCÉS DE MODIFICACIÓ

Tal com s'ha plantejat anteriorment, les propostes de modificació dels títols només poden ser fruit del procés de seguiment, ja que s'han d'entendre com a part del seu resultat esperat.

Els possibles canvis en els títols universitaris es poden classificar en funció de la seva tipologia:

- **Modificacions no substancials:** són aquells canvis menors que milloren el títol i que la universitat pot implantar com a resultat del procés de seguiment. Aquests canvis es recullen en els informes de seguiment i s'incorporen a la memòria del títol quan s'hagi de sotmetre a un procés de modificació.
- **Modificacions substancials:** són aquells canvis en el títol verificat que comporten alteracions en la seva estructura o en la seva naturalesa i objectius. Al seu torn, es poden classificar en:
 - **Autoritzables:** són aquells canvis que afecten l'estructura del títol, però no suposen un canvi en la seva naturalesa i objectius. Aquests canvis se sol·liciten per mitjà del procés de modificació.
 - **No autoritzables:** són aquells canvis substancials que afecten la naturalesa i els objectius del títol verificat i no es poden sol·licitar per mitjà del procés de modificació. Aquests canvis només es poden fer efectius sol·licitant la verificació d'un nou títol i extingint el títol implantat.

Per als títols que s'han inclòs en un clúster o referent, i anàlogament a la verificació, també s'incentivarà que el procés sigui autogestionat per les universitats, tot emprant una aproximació en la qual es promou que la universitat avalui externament la modificació i n'assumeixi la responsabilitat. D'aquesta manera, el procés de modificació d'un programa, sempre que el mantingui dins del clúster, serà garantit per la universitat i se n'informarà als òrgans competents, d'acord amb la normativa legal, i així la informació quedarà actualitzada al registre de programes oferts per les universitats catalanes.

En aquest cas, la intervenció d'AQU Catalunya també serà la mínima, associada al seguiment de l'actualització informativa. Així, l'Agència articularà un procés per tal que el flux d'informació sobre la modificació entre la universitat i els òrgans competents sigui l'adequat.

7. EL PROCÉS D'ACREDITACIÓ

AQU Catalunya, en la seva condició d'agent extern de garantia de la qualitat, és la responsable del procés d'acreditació de les titulacions. D'acord amb el Reial decret 1393/2007, per mantenir l'acreditació, els títols han d'obtenir un informe d'acreditació positiu un cop s'hagi comprovat que el pla d'estudis corresponent s'està portant a terme d'acord amb el seu projecte inicial, mitjançant una avaluació que ha d'incloure, en tot cas, una visita externa a la institució.

A partir d'aquí, el procés d'acreditació d'ensenyaments incorpora tres possibles vies: les dues primeres referents a l'acreditació individual de cada títol, i la tercera referent a l'acreditació conjunta de tots els títols que organitza un mateix centre docent.

7.1. Acreditació: via 1

L'acreditació de cada títol de manera individualitzada se seguirà duent a terme en la mateixa línia del Marc VSMA anterior. Aquesta via serà gestionada per AQU Catalunya de forma exclusiva, tenint en compte les consideracions següents:

- Per tal de racionalitzar els processos i fer-los viables, AQU Catalunya realitzarà, sempre que sigui possible, totes les avaluacions externes de manera simultània sobre totes les titulacions oficials que ofereix un centre, amb l'objectiu de:
 - Integrar l'avaluació de les titulacions a l'avaluació institucional.
 - Promoure la coherència entre els títols.
 - Facilitar una visió de conjunt i enfortir la visió estratègica de cada centre.
 - Simplificar el procés d'avaluació externa.
 - Buscar economies d'escala que redueixin els costos de l'avaluació externa.
- S'alinejarà al màxim l'avaluació del programa amb l'avaluació del SGIQ que tingui implantat cada centre docent. Cal tenir present que els centres esdevenen el referent organitzatiu de l'avaluació externa, atès que el SGIQ constitueix l'element que vertebrava el procés d'elaboració i d'anàlisi dels informes de seguiment per a cadascuna de les seves titulacions, i aquests informes seran evidències imprescindibles en l'avaluació externa.
- Les comissions d'avaluació externa podran tenir la presència d'experts internacionals. La inclusió dels experts internacionals aporta un punt de referència essencial per poder contrastar el desenvolupament dels títols amb les experiències d'altres universitats d'Europa i d'arreu. Aquest plantejament requerirà que la informació rellevant per a l'avaluació externa estigui redactada en anglès.
- Sempre que sigui possible, s'articularà un sistema d'avaluació cíclica de tots els títols que pertanyen a un mateix clúster. Aquesta avaluació estarà basada en el comportament dels indicadors per a cada ensenyament i en el funcionament dels SGIQ. Aquest procés d'avaluació per clústers hauria de facilitar una anàlisi transversal per a la millora de totes les titulacions del clúster.
- L'avaluació seguirà les dimensions i els criteris establerts en el procés actual d'acreditació, d'acord amb els ESG, però aprofundirà més en el disseny dels programes que s'han incorporat a cada clúster (actual dimensió 1 d'acreditació: qualitat del programa formatiu).
- L'avaluació es focalitzarà en aquelles titulacions o dimensions que, durant l'anàlisi prèvia dels indicadors associats al seguiment, mostrin la necessitat d'una atenció especial (ensenyaments amb indicadors que exhibeixin valors dèbils).
- En el cas dels programes conjunts internacionals, quan el coordinador pertanyi al SUC, AQU Catalunya prioritzarà l'avaluació externa gestionada per la mateixa agència.

7.2. Acreditació: via 2

Aquesta via preveu que la universitat pugui acreditar certs programes per mitjà d'una acreditació internacional gestionada per AQU Catalunya o per una agència inscrita al registre EQAR.

En el cas d'avaluació favorable o acreditació, aquesta serà reconeguda per AQU Catalunya sempre que els criteris d'avaluació establerts per a la qualitat del programa s'hagin fonamentat en els ESG.

Aquesta acreditació, sigui desenvolupada per AQU Catalunya o per una agència externa registrada a l'EQAR, té un cost extraordinari i caldrà determinar-ne el finançament. Quan sigui

encarregada a una agència externa, el procés serà gestionat per la universitat, però AQU Catalunya en serà informada i rebrà els autoinformes i els informes d'avaluació elaborats per l'agència corresponent.

En el cas excepcional que es tracti d'una acreditació gestionada per un organisme internacional reconegut que no estigui inscrit al registre EQAR, aquesta acreditació podrà ser validada per AQU Catalunya. Aquesta tercera via serà analitzada cas per cas, per garantir que el gestor del procés d'acreditació és solvent i aporta prou informació d'acord amb els requeriments de l'Agència. En aquest supòsit se seguirà l'esquema de la via 1, però requerirà un pas previ en què AQU Catalunya haurà de validar la competència de l'organisme i assegurar-se de la validesa de la seva metodologia.

7.3. Acreditació institucional: via 3

Probablement serà la via majoritària a mitjà termini. Aquesta via té en consideració la possibilitat que obre la regulació estatal actual. Té com a objectiu reduir el procés avaluador mitjançant la focalització en el SGIQ i en alguns dels títols que organitza cada centre.

Així, un cop els centres universitaris hagin acreditat, com a mínim, el 50% dels seus títols per qualsevol de les vies anteriors i hagin obtingut la certificació del seu SGIQ, podran sol·licitar l'acreditació institucional, que serà vàlida per un període de cinc anys. A partir d'aquest moment, automàticament tots els seus estudis quedaran acreditats en aquella data i per un període de cinc anys.

La renovació d'aquesta acreditació institucional ja no es farà sobre la base de cadascun dels seus títols, sinó que es farà des d'una visió institucional, avaluant l'adequació de l'assegurament de la qualitat de les titulacions que imparteix i els seus resultats. AQU Catalunya desplegarà la metodologia corresponent a aquesta acreditació un cop es desenvolupi el marc normatiu que la reguli definitivament (el protocol d'avaluació que ha d'aprovar el MECD segons s'ha establert).

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya
Setembre de 2016 · AQU-24-2016

Agència
per a la Qualitat
del Sistema Universitari
de **Catalunya**

 www.aqu.cat

 [@aqucatalunya](https://twitter.com/aqucatalunya)